

Det andra pastorala besöket i det nyligen grundade Stockholms Ortodoxa stift

18-23 september 2014, kyrklig kalender

Ära vare Gud, ära vare den heliga Tre-enigheten!

Efter vårt förra pastorala besök i Stockholms Ortodoxa Stift, i maj 2014, var vi intensivt upptagna av tanken att programlägga ett andra besök inom snar framtid. Då

anade vi inte vad vår Frälsare Kristus hade förberett för oss, något som mycket skulle överstiga våra förväntningar.

■ Efter högtiden till det heliga Korsets upphøjelse, med den heliga Synodens tillåtelse och välsignelse, kom vi åter i kärleksfull gemenskap, i den Helige Andens glädje, med vår lilla flock i Sverige, ett land där lutheranismen existerar i dess kanske mest sekulariserade form. Vi hade som drivkraft ett ärligt och djupt intresse för missionens framsteg i detta land, som ställföreträdande biskop för det nygrundade Stiftet.

Denna gång hade vi i vårt sällskap Fader Jiri Jan (tjeckisk konvertit, ansvarig präst för Kristi Himmelfärds församling i Patras, Grekland) och subdiakon Fader Antonios Agiokyprianites.

* * *

På onsdagen den 18 september/1 oktober, 2014, tog en liten grupp troende emot oss tillsammans med våra präster Fader Anders (biskopsrepresentant), Fader Stefanos och hierodiakon Fader Theocharis, i biskopsresidenset i Heliga Konstantin och Helenas

kyrka, Vårberg, Stockholm. Efter en innerlig tacksägelseceremoni, beskrev vi i generella ordalag vår avsikt med vårt nya besök:

- *En bättre organisation i Stiftet på alla plan, samarbete med alla i kärlek, ödmjukhet, tålmod*

och –främst- uppoffring; framtidsperspektiv för missionen ("Sveriges framtid tillhör oss..."); bön för att finna en lämplig person som första biskop av Stockholms stift i den Sanna (gammalkalendariska) Ortodoxa Kyrkan.

■ Sedan besökte vi den svårt sjuka och sängliggande, pensionerade Biskop Johannes av Makarioupolis, vilken vi hälsade på med stor vördnad och särskild sinnesrörelse, därför att i hans person såg vi grundaren till den Sanna Ortodoxins mission i Sverige (1984 och framåt).

En lätt måltid följde i en varm, hjärtlig och kärleksfull atmosfär, såsom det skall vara i *Guds familj*, då vi fick de första underrettelserna om framstegen i arbetet som utförts med instruktioner från det föregående besöket.

* * *

Torsdagen den 19 september/2 oktober, begav vi oss till nunneklostret Heliga Philothei Ortodoxa kloster, där Moder Magdalenen och Syster Lydia tog emot oss. Den Gudomliga liturgin firades av Fader Anders och Fader Jiri med några få troende som deltog.

■ Efter ett middagsmål gav vi vägledning till ett par som är medlemmar av vår Kyrka och har uppfört ett charmerande litet kapell, tillägnat den he-

lige Josef, den trolovade, på sin mark. Sedan följde flera timmars samarbete med systrarna i klostret inom olika områden rörande vår missionsaktivitet i Sverige samt bikt.

* * *

Fredagen den 20 september/3 oktober, genomfördes ett mycket viktigt möte i klostret med två av prästerna i stiftet, Fader Anders och Fader Spyridon (av arabisk härkomst och verkar i Götene i Västergötland).

• *Vid detta möte nämndes och analyserades ämnen som handlade om det pastorala arbetet i församlingen och för missionen: församlingens nutida unika karaktär inom de nutida omständigheterna; Kyrkans herdars förmåga att hitta sätt att odla en gemenskapsanda i församlingen; vad genuin kyrklig mentalitet är; hur herden kan hjälpa de troende att framskrida i sitt andliga liv på många olika sätt, t.ex. genom bikt på rätt sätt och utgivning av undervisningsmaterial; organisation av tillfällen för välgörenhetsaktiviteter, pilgrimsutfärder och församlingsmöten; fördjupning i Ångers Mysterium som en kollektiv upplevelse: hela Kyrkans församling omvänder sig tillsammans; medvetandegörelse om att kärnan och startpunkten för varje församlingsaktivitet är biskopen, utan vilkens åsikt och välsignelse det kyrkliga församlingsarbetet inte kan bära frukt; särskild betoning på att Stockholms Ortodoxa Stift är framför allt ett missionsstift.*

Fortsättningsvis gjordes en lång redogörelse för församlingarna i Sveriges juridiska status och Stiftets identitet i detta land med perspektiv på skapandet av nya församlingar.

■ Vårt prästerskap (tre präster och en diakon), liksom nunnorna, ombads att genom underskrifter bekräfta sitt samtycke med det kyrkliga dokument som framställts i och med föreningen mellan den före detta så kallade

Motståndssynoden och den Sanna Grekisk-ortodoxa Kyrkan (mars 2014), därför att det skall i fortsättningen vara en trosbekännelse för dem som motsätter sig ekumeniken och följer Fädernas kalender.

* * *

Lördagen den 21 september/4 oktober var extra full av aktivitet, det ena mötet avlöste det andra, gemensamma och enskilda, i vårt biskopsresidens i Vårberg. Många olika pastorala- och församlingsproblem bemöttes och med Guds nåd, gavs lösningar och råd.

• *Personer biktade sig och blev tröstade; en bättre organisering av fler tillfällen till gudstjänster diskuterades och en särskild arbetsgrupp för biskopsresidenset bildades för att åtgärda sådant som länge lämnats utfört. I slutet hölls en liten uppbyggande samling då vi talade om ödmjukhet och om hur lydnad till Guds bud kan verka mirakel och överkomma onda krafter.*

* * *

Söndagen den 22 september/5 oktober firades den Gudomliga liturgin i Heliga

Konstantin och Helenas kyrka, då våra fyra präster deltog: Fader Anders, Fader Jiri, Fader Stefanos och Fader Spyridon, diakon Fader Theocharis, subdiakon Fader Antonios och flera altartjänare.

Sången var på ryskt vis, på svenska, grekiska och kyrkoslaviska. Kyrkan

var full av Ortodoxa av olika nationaliteter, många troende tog emot den heliga Nattvarden och Biskop Johannes var närvarande.

• *I predikan talade vi om det som verkar paradoxalt i livet i Kristus: vi ber den Helige Anden att komma och ta sin boning i oss och när den gjort det upplever vi en sådan ödmjukhet så att vi säger som Petrus i dagens Evangelium vid fiskafänget: "Gå bort ifrån mig, Herre; jag är en syndig människa." Vi talade om barmhärtighet och om att undvika att döma andra efter det yttre, utan öva oss i att se vår broders verkliga väsen.*

En måltid i biskopsresidensets matsal följde för alla närvarande i kyrkan, då församlingsfamiljen samlades i en atmosfär av varm gemenskap: det var verkligen ett mirakel!

■ I fortsättningen talade vi med Fader Anders i ca två timmar (kl. 14-16) då vi åter betonade huvudlinjerna i det pastoralala arbetet för den nya perioden efter föreningen av synoderna och vi gav lösningar till kanoniskt relaterade områden, vilket en multikulturell omgivning och flock bemöter.

■ De följande timmarna (kl. 16-18) samarbetade vi med biskopresidensets arbetsgrupp, vi skrev ner och kartlade på plats alla nödvändiga arbeten som behövs göras för att lokalerna

och omgivande områden skall bli prydliga.

■ Kl. 18.30 började den förannonserade *Synaxin*, församlingsmötet, vilken varade till klockan 20.30 och förlöpte i form av en diskussion. Alla präster var närvarande, ganska många troende Ortodoxa och

några icke-ortodoxa. Moder Magdaleni översatte till svenska.

• *Det centrala temat var sekularisering som Kyrkans största fara. Vi talade om vad sekularisering är, hur vi definierar det och varför sekulariseringens påverkan och förändringen av kristendomen i Sverige har gått så långt. Varför det finns en annan sorts sekularisering i Tjeckien jämfört med i Sverige (socialismens påverkan, kontra kommunistisk förhistoria), var en vidare utveckling av temat. Två utmärkande kännetecken för sekularisering är avskaffandet av söndagen som vilodag och begränsandet till en yttre religiositet och ritualism. Vi nämnde även Europas förnekande av dess kulturs tre pelare, Jerusalem, Aten och Rom, m.m.*

Det var verkligen en fantastisk pastoral erfarenhet, vilken avslutades med deltagandet i de Heliga Mysterierna vid midnattstimmarna.

* * *

Måndagen den 23 september/6 oktober kl. 10.10, flög vi tillbaka till Grekland, via Frankfurt, med avsikt att komma tillbaka till vårt hemland i tid för att fira Guds Moder Myrtdiotissa, den 24 september (kyrkl. kal.), trots den fysiska tröttheten och många olika, överväldigade känslor, efter en sådan fantastisk och banbrytande pastoral upplevelse.

* * *

Det finns verkligen en framåtskridande utveckling med stora framtidsförhoppningar för den Sanna Ortodoxin på missionsfältet i norr. Tänk bara på att vi redan har två församlingar (en tredje håller på att bildas), en biskop, ett kloster, tre präster och en diakon.

■ Där Sanningen finns, där finns en påtaglig kraftfullhet. Där Ortodoxin inte är sund kan man märka ett klart förfall mitt i en påtaglig synkretism och minimalism i motsats till Evangeliets anda.

23 september, 2014 (kyrkl. kal.)
Den helige Johannes Döparens födelse
† Metropolit Kyprianos av Oropos och Fili

